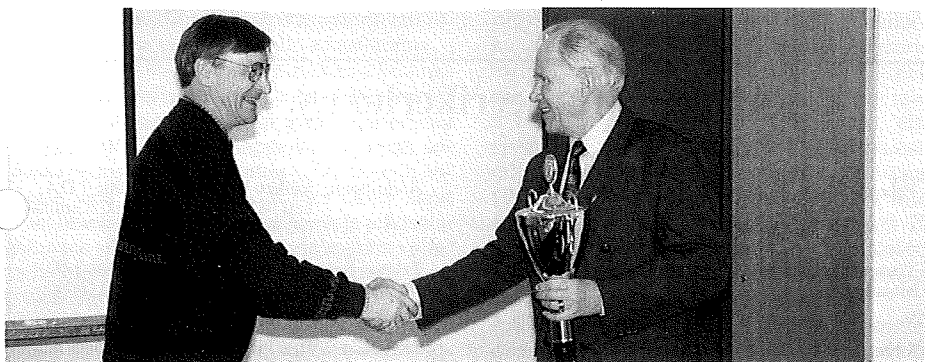

Kunniamiekka Eero Hukkaselle

Oulun reserviupseerikerhon kunniamiekka, vuosittainen tunnustuspalkinto ansioituneille kerhomme jäsenille, on luovutettu vuodeksi 1995 ylliluutnantti Eero Hukkaselle. Kerhomme puheenjohtaja, kapteeni Seppo Matilainen totesi miekka numero 28:n saajan ansioituneen erityisesti tiedotustoimikunnan pitkäaikaisena puheenjohtajana ja kerhon hallituksen jäsenenä. Vuodesta 1966 alkaen kiertäneen kunniamiekan lappeisiin mahtuu enää muutamia nimikaiverruksia, mutta uusi miekka on jo valmiina odottamassa. Eero Hukkaselle miekan luovutti perinteen mukaisesti edellisvuotinen miekanhaltija eli kapteeni Pekka Koivisto.

Kuntokiulu Eero Vainiolle

Vuoden 1994 Kuntokiulu luovutettiin nyt neljännen kerran perätysten kapteeni Eero Vainiolle. Hän keräsi kuntopisteitä 933, eli jälleen ylivoimaisesti suurimman pistemäärän. Kiulun luovutustilaisuudessa Vainio kertoi tuloksen karttuneen pääasiassa holkästä ja kävelystä. Eläkkeelle jäätyään hän, vanha urheilumies otti tavakseen joka aamuksen kuntolenkin. Suoritus kestää runsaat pari tuntia, sen päälle kuuluu vielä puolittuntinen venytysvoimistelua vaihtelevin liikkein. Vain yli 20 asteen pakkanen tai rankkasade saa hänet luopumaan lenkistään. Kiulun luovutti kerhon puheenjohtaja Seppo Matilainen.

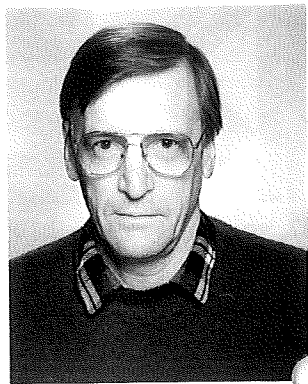
Puheenjohtajan palsta

Tänä keväänä on eri puolilla Eurooppaa juhlistu. Juhlan aiheena on ollut toisen maailmansodan loppuminen 50 vuotta sitten. Toiset ovat viettäneet voiton juhlia ja toiset juhliivat vain sitä, että sota aikanaan itse kunkin kohdalla loppui. Suomessa Lapin sodan päättymispäivä on nimetty kansalliseksi veteraanipäiväksi. Valtakunnallinen pääjuhla pidettiin Oulussa. Oliko meillä Oulussa voitonjuhlit? Olimme sodassa häviäjän puolella, mutta ajoimme maasta todelliset häviäjät. Kyllä, juhla oli veteraanien voitonjuhla. Heidän ansiostaan Suomi säilytti itsenäisyytensä ja demokratiensa ja pystyi nopeasti toipumaan sodan vaurioista.

Oulussa järjestettiin upeat veteraanien juhlat johon osallistuivat kaikki ikäluokat: lapset, nuoret, aikuiset ja veteraanit niin naiset kuin miehetkin. Näin meillä on mahdollisuus siirtää veteraanien perintöä tuleville sukupolville. Päivän arvokkuutta lisäsi vielä tasavallan presidentin antama ylipäällikön päiväkäsky.

On hyvä että nyt juhliataan kun veteraaneja on vielä keskuudessamme. Kun aikaa on kulunut riittävästi, on Suomen ja Neuvostoliiton käymä sota todennäköisesti vain kuivaa luettavaa historian kirjoissa, niin kuin isoviha nyt.

Hyvää kesää

Seppo Matilainen

Oulun reserviupseerikerho r.y. Hallitus 1995

Puheenjohtaja	Seppo Matilainen koti 981-552 1262 työ 981-372 437	Pennasentie 47 90420 Oulu	Aselajitoim.	Veikko Mattila koti 981-816 2568 työ 981-554 7013	Kivitie 7 D 4 90900 Kiiminki
Varapuheenj., Majatoimik.	Risto Virtanen työ 981-327 711 koti 981-337 055	Ratsupostinkuja 11 90160 Oulu	Talous	Juha Kivirinta koti 981-556 4382 työ 981-310 2104	Pojjutie 3 B 90520 Oulu
Sihteeri	Harri Kynnös työ 981-313 5242 koti 981-330 021	Niskantie 4 90160 Oulu auto 949-234 741	Jäsenasiat	Pasi Inkamo 981-342 658	Alppitie 5 A 5 90530 Oulu
Tiedotus	Esko Luoma-aho koti 981-334 198 työ 981-537 7352	Päretie 15 90230 Oulu	Yhdysups.	Paavo Linsuri koti 981-349 996	Valtatie 79 90500 Oulu
Koulutus	Juha Jalkanen koti 981-556 1234 työ 981-313 3177	Urpiaisentie 16 B 4 90540 Oulu	Urheilut.	Jukka Ahola 949-581 303	Sahantie 20 as. 2 90800 Oulu

Miinasodankäynnin kehitysnäkymiä

Miinoja on totuttu pitämään yhtenä alueellisen puolustuksemme kulmakivenä. Puolustustaiteluun liittyvät torjunta- ja häirintäsulutteet sekä sissitoiminnassa miinoilla tapahtuva vihollisen kuluttaminen ja hidastaminen ovat periaatteiltaan ja välineiltään tuttuja kaikille viime vuosikymmeninä sotilaskoulutuksensa saaneille reservin johtajille.

Tunnetaan kohan, kuitenkin laajemmin taustoja sille, miksi miina-ase niin meillä kuin muuallakin on edelleen merkittävä osa sitä "arsenaalia", jonka varaan puolustusjärjestelmiä rakennetaan. Tunnetaan kohan myös maamiinojen käytön ja teknisten ominaisuuksien viimeaikaista kehitystä. Tässä artikkelissa pyritään antamaan joitakin vastauksia edellä esitettyihin seikkoihin.

Miinojen teho sotatoimissa

Aseen tehon taistelukentällä osoittaa sillä aikaansaadut vihollisen tappiot. Miinoilla tappioita pyritään aikaansaamaan erityisesti vihollisen elävälle voimalle, panssarivaunuille ja muille ajoneuvoille. Selkeän käsityksen miinojen tehosta saa tarkastelemalla sotahistoriaa.

Ruotsin puolustusvoimien tutkimuskeskuksen FOA:n julkaisu lokakuulta 1993 esittää miinoilla tuotetun toisessa maailmansodassa 30 prosenttia kokonaistappioista, Korean sodassa osuus oli 60 prosenttia ja Vietnamin sodassa jopa 70 prosenttia. Koska nämä luvut ovat ilmeisesti varsin summittaisia ja julkaisun teemaan sillä kertaa varsin hyvin sopivia voitaneen niihin suhtautua tietyllä varauksella.

Yhdysvaltojen kongressia varten laadittiin 1994 maamiinoja käsittelevä raportti, jonka tiedot miinojen käytöstä ja tehosta ovat huomattavasti yksityiskohtaisempia. Tämän United States Department of State'n julkaiseman raportin mukaan toisen maailmansodan Euroopan sotanäyttämön panssarivaunutappioista aiheutettiin miinoilla 20,7 prosenttia ja kuolemaan johtaneista miehistötappioista vain 2,5 prosenttia. Tyynen meren sotanäyttämöllä japanilaisten miinojen käyttö oli merkittävää

vain Filippiineillä ja Okinawalla. Näistä jälkimmäisellä miinat aiheuttivat kuitenkin 31 prosenttia panssarivaunujen kokonaistappioista.

Korean sodassa YK-joukoille aiheutui raportin mukaan alussa vain vähäisiä tappioita miinojen vuoksi. Tämä johtui Pohjois-Korean joukkojen heikosta kyvystä liittää miinoitteet taistelusuunnitelmiinsa sekä miinojen huonosta teknisestä käytöstä. Kuitenkin jo Yalu-virran taisteluissa noin 70 prosenttia YK:n panssarivaunutappioista oli miinoilla aikaansaatuja. Miehistön kokonaistappioista miinat aiheuttivat sodassa noin 5 prosenttia. Raportti esittää myös kannaltamme mielenkiintoisen panostuotos vertailun toisen maailmansodan ja Korean sodan välillä. Sen mukaan Pohjois-Afrikassa tarvittiin noin 2000 panssarimiinaa tuotamaan yhden vaunun tappiot, kun taas Koreassa tarvittiin vain 80 panssarimiinaa vastaavaan tulokseen. Tämän selittää Korean maaston edullisuus miinojen käytölle.

Vietnamin sotaa käsittelevässä raportin osassa käy selvästi esille Yhdysvaltain katkeavuus siihen tapaan jolla vastapuoli käytti miinoja. Sen mukaan miinoja käytettiin "terrorin instrumenttina", joilla USA:n joukot pakotettiin jatkuvaan päivittäiseen laaja-alaiseen miinanraivaukseen. Katkeraa oli myös se, että arvioitiin sissien saavan 90-prosenttisesti miinansa ja räjähdysaineensa raivaamistaan USA:n miinoitteista. USA:n joukkojen miinoista aiheutuneiksi henkilöstötappioiksi ilmoitetaan 16–30 prosenttia, eräissä joukoissa jopa 57 prosenttia. Pääosan ajoneuvotappioista kerrotaan olleen miinojen aiheuttamia.

Edellä olevat esimerkit riittänevät osoittamaan selkeästi miten sekä puolustustaisteluun saumattomasti liitetyillä sulutteilla ja myös sissitoiminnassa käytettävillä miinoilla on oma merkittävä osuutensa taistelujen lopputulokseen. Tappiotilastot eivät kuitenkaan kerro koko totuutta miinojen tehosta. Miinojen käyttö pakottaa vastustajan sitomaan merkittävän osan voimistaan raivaustoimintaan, hidastaa merkittävästi sen etenemistä ja aikaansaa poik-

keuksetta vastustajan joukoissa niin sanottua "miinakauhua", joka lamaannuttaa ja demoralisoi sen joukkoja. Tästä myös oma sotahistoriamme tuntee selviä esimerkkejä. Miinoja käytämällä voidaan myös vapauttaa taisteluyksiköitä uhanalaisimpiin suuntiin. Tätä miinojen ominaisuutta kuvaa hyvin amerikkalaisten miinasta käyttämä nimi "silent soldier".

Taktinen käyttö

Miinojen ja miinoitteiden taktinen käyttö on perusrakenteeltaan säilynyt eri puolilla maailmaa käydyissä sodissa viime aikoihin asti samanlaisena. Miinoitteita käytetään yleensä vihollisen häirintään, kanalisointiin tai torjuntaan. Myös uusi miinojen levittämistä "kaukolevittäminen" sopii näiden termien piiriin.

Häiritsevällä käytöllä tarkoitetaan yleensä miinoja tai miinoitteita, jotka eivät ole joukkojen välittömässä valvonnassa puolustusasemien läheisyydessä. Tähän tarkoitukseen käytetään useita eri miinatyyppejä. Miinoitteet eivät ole yleensä merkittyjä ja niihin liittyy usein valemiiinoitteita ja valemerkintöjä. Näilläkin miinoitteilla pyritään kuluttamaan vihollista mutta ensisijaisesti pyritään pakottamaan se laaja-alaiseen raivaustoimintaan ja siten hidastamaan etenemistään. Häiritsevä miinojen käyttö myös kuluttaa vihollista henkisesti. Tästä on Vietnamin sota yksi parhaimmista esimerkeistä.

Kanalisoinnilla tarkoitetaan yleensä miinojen käyttöä siten, että vihollisen liike pakotetaan miinoista vapaita reittejä myöten oman tulen ja täyhystyksen alle. Esimerkiksi Kurskin panssaritaisteluissa 1943, missä venäläiset käyttivät massamaisesti miinoja hyvin tuloksin, oli osa miinoiteista suoraan keskitetyn panssarintorjuntatulen alle ohjaavia.

Torjuntatarkoituksessa miinoja käytetään aina muuhun tulenkäyttöön liittyvinä. Miinoitteet rakennetaan puolustusasemiin siten, että ne ovat valvottavissa tulla ja täyhystyksellä. Miinatiheys rintamakilometriä kohti on ainakin kymmenkertainen verrattuna häiritseviin miinoitteisiin. Eri mailla on poikkeavia käytäntöjä torjuntatulotteiden merkintöjen suhteen. Meillä ei yleensä suunnitella jätettäväksi miinoitteiden merkintöjä paikoilleen alueilla, joille vihollisen maatoiminta ulottuu. Nato-joukkojen käytäntö on päinvastainen. Ne eivät poista miinoitteiden merkintöjä ja aitoja taistelutilanteesakaan.

Miinojen kaukolevittäminen tai sirottaminen on tullut osaksi taistelukentän arkea niillä alueilla, joilla tuntuu suurvaltojen välitön tai välillinen vaikutus. Kaukolevittäminen voi tapahtua lyhyille muutamien satojen metrien etäisyyksille, jolloin eräissä länsimaissa puhutaan "sirottelusta", tai pidemmälle aina satoihin kilometreihin asti. Miinat toimitetaan kohteille muun muassa ilma-aluksilla, ohjuksilla, raketeilla, tykistöllä ja erikseen tähän tarkoitukseen kehitetyillä eri tyyppisillä miinatinkoavilla, kevyillä tai raskailla laitteilla. Kaukolevitteillä miinoitteilla pystytään toteuttamaan nopeasti erityisesti häirintätehtäviä laajalla alueella. Vihollisen suuri kuluttaminen on myöskin mahdollista koska kaukolevitteisiimiinat ovat yleensä teknisiltä ominaisuuksiltaan parhaita mahdollisia.

Tekninen kehitys

Miinatyytit on perinteisesti jaettu tarkoitettun kohteen mukaan jalkaväki- ja panssarmiinoin. Termit ajoneuvomiina ja jalkaväkitai panssarisirote miina ovat uudempiä kehityksen myötä syntyneitä. Erikoismiina-termin alle on voitu aina sijoittaa mitä erilaisimpiin tarkoituksiin kehitettyjä tai toiminnaltaan mitä erilaisimpia miinoja. Uusimmat termit lienevät "helikopterimiina" ja "laaja-alue miina".

Pääosa nykypäivän taistelukentän miinoista on lukijoille tuttuja suomalaisia miinoja muistuttavia miinoja. Näin tulee olemaan jatkossakin vuosikymmeniä. Mutta taistelukentille ilmestyy koko ajan uusia perinteisistä poikkeavia miinatyyppisiä. Näiden miinojen kehityksessä on hyödynnetty nykYTEKNIikkaa ja niistä on pyritty tekemään vastustajalle entistä vaarallisempia ja joissakin tapauksissa itselle ja omalle toiminnalle vaarattomia.

Miinojen sijoittamista muovikuoreen ja niiden kokonaismetallimäärän alentamista on harrastettu jo vuosikymmeniä. Tällä on pyritty vaikeuttamaan miinojen paikantamista ja siten vaikeuttamaan raivaamista. Maailmalla on palveluskäytössä kymmenittäin täysin metallittomia jalkaväki- ja panssarmiinoja.

Paikannetun miinan raivausta vaikeuttamaan on kehitetty erilaisia raivaustenestolaitteita. Ne voivat kuulua miinan rakenteeseen tai olla miinan ulkopuolelle sijoitettavia lisälaitteita. Esimerkkinä mainittakoon miinan rakenteeseen sijoitettu elohopeakytkin, joka aiheuttaa miinan laukeamisen sitä liikuteltaessa.

Miinan ympäristön magneettikentän muutoksista tai maaperän tärinästä laukeavat pohjamiinat ovat useiden maiden miina-arsenaalin parhaimmistoa. Näihin elektroniikkaa runsaasti sisältäviin miinoihin on voitu liittää myös maalilaskuri, joka poimii miinan kohteen ajoneuvojonosta halutun ajoneuvon ja samalla myös vaikeuttaa tätä miinatyyppiä vastaan suunnattuja raivaustoimenpiteitä. Eräs eurooppalainen pohjamiina ja sen raivaamiseksi kehitetty miinaharava pystyvät kommunikoimaan keskenään ja tällä miinaharavalla pystytään miina tekemään vaarattomaksi tietyllä elektronisella omatunnus-signaalilla. Niiden miinaharavien käyttö laukaisee tämän miinan.

Erityisesti kaukolevitteisiin miinoihin on sijoitettu toiminnaltaan erilaisia itsetuho- ja itseneutralointimekanismeja. Niiden toiminta voi perustua mekaanisiin tai sähköisiin kellokoneistoihin tai myös kemiallisiin reaktioihin. Näiden laitteiden tarkoituksena on tehdä miinat toimintakelvottomaksi, kun niiden käyttöaika operatiivisista syistä voi loppua. Tällainen syy voi olla esimerkiksi oma hyökkäys alueelle, jonne miinat on kaukolevitetty. Miinojen aikautus voidaan asettaa samaan miinoitukseen levitettävillä miinoilla samaksi tai eripituiseksi. Nämä mekanismit ovat tulossa palveluskäyttöön myös muihin miinatyypeihin. Niiden käyttöönottoa hidastaa mekanismien korkea hinta ja huonot kokemukset niiden toimintavarmuudesta.

Uusinta uutta on miinoihin sijoitettavat aluetta valvovat sensorit. Sensorit voivat valvoa miinan tehokkaalla toiminta-alueella muun muassa liikkeessä, äänessä ja lämpötiloissa tapahtuvia muutoksia ja käynnistää miinoitustoiminnan miinaan ohjelmoitujen ärsykkeiden perusteella. Tällaiset miinat ovat teknikaltaan varsin monimutkaisia ja hinnaan erittäin kalliita. Miinojen toimintaikaa pidentään mekanismilla, joka pitää miinan vähän energiaa kuluttavassa lepotilassa siihen asti kunnes valittu ärsyke aktivoi miinan. Aluetta valvovia sensoreita käytetään uusissa helikoptereita vastaan tarkoitetuissa miinoissa ja sivulta panssarivaunujen kylkeen ammuttavissa miinoissa. Eräänlainen aluetta valvova miina on myös venäläinen seismistä valvontaa anturien avulla suorittava miina. Se seuraa maanpinnan tärinää ympäristössään ja toimii, kun aluksi sitä lähestyneet askelista tai ajoneuvosta

aiheutuneet tärinät muuttuvat loittoneviksi. Tämä miina on erittäin vaikea havaita tai raivata.

Miinojen kaukolaukaisu on ollut tuttua suomalaisille pioneereille sitten viime sotien venäläisten radiomiinojen. Kaukolaukaisun kehittäminen erikoistarkoituksiin on seurannut teknikan kehittymistä. Uutta on kuitenkin tulossa tälläkin alueella. On viitteitä siitä, että kehitteillä olisi miinoja, jotka voitaisiin radiosignaalilla kytkeä useita kertoja joko toimintavalmiiksi tai laukeamattomiksi. Tällainen "on/off-miinakenttä" saattaisi sopia joihinkin rauhanaikaisiin erikoistarkoituksiin.

Edellä on lueteltu vain eräitä kehityssuuntia miinojen alueelta. Mainitsematta on jäänyt useita kehitysalueita, joista mainittakoon tehon ja vaikutuksen optimointi suunnattua räjähdysvaikutusta käyttäen ja erilaisten syyttimien jatkuva kehittyminen.

Kehityksen pääpiirteinä näyttää olevan kuitenkin kaiken kaikkiaan siirtyminen halvoista massamaiseen käyttöön sopivista miinoista kalliisiin "viisaisiin" miinoihin, joita valmistetaan vain pieniä määriä.

Miinanraivaus vastakeinona

Miinojen kehityksen rinnalla kulkee miinanraivausteknikoiden ja -menetelmien kehittäminen. Tämänhetkisten arvioiden mukaan raivaamisen kehittyminen ei ole pystynyt seuraamaan miinoittamisen kehittymistä. Persianlahden sotakokemuksetkin osoittivat, että tehokain ja luotettavin miinanraivaustapa on edelleen pioneerien suorittama tutkaimilla raivaaminen ja miina kerrallaan poistaminen. Varsta-raivaintyyppiset uudetkin miinanraivausajoneuvot näyttävät sopivan hyvin vain jalkaväki-miinoista muodostuvien miinoitteiden raivaamiseen.

Muun muassa Ruotsissa kehitellään parasta aikaa miinan paikantamiseen uutta välineistöä, jonka toivotaan paljastavan myös metallittomat miinat. Nämä laitteet perustuvat joko miinan "haistaviin" biosensoreihin tai miinan muodon tunnistaviin pulssitutkiin, jotka on liitetty mukana kannettavaan pienoistietokoneeseen. Näiden laitteiden kehittäminen näyttää olevan vielä alkuvaiheessa. Tämän kirjoittaja sai tutustua niihin itse vieraillessaan viime vuonna FOA:n laitoksilla Ruotsissa.

Reserviläisen ylentämisperusteet

Palveluksen päätyttyä vakinaisessa väessä asevelvollinen kuuluu reserviin sen vuoden loppuun, jona hän täyttää 50 vuotta. Reservin upseereilla ja aliupseereilla vastaava ikäraja on 60 vuotta. Asevelvollinen, joka ei kuulu reserviin, kuuluu nostoväkeen sen vuoden loppuun, jona hän täyttää 60 vuotta.

Reserviin tai nostoväkeen kuuluvan asevelvollisen ylentämisen tarkoituksena on sodan ajan puolustusvoimien esimiesjärjestelmän luominen ja ylläpitäminen. Ylentäminen edellyttää yleensä reserviläisen sijoittamista sotilasarvoaan vastaavaan sodan ajan tehtävään ja siihen kertausharjoituksissa saatua koulutusta. Vuosittain kertausharjoituksissa koulutetaan noin 4 000 Pohjois-Suomen sotilasläänin reserviläistä.

- Ylentämisen edellytyksenä on lisäksi, että
- ylennettäväksi esitettävän kansalaiskunto on moitteeton ja hän nauttii yhteiskunnan luottamusta
 - ylennettäväksi esitettävä on sopiva vaativampaan tehtävään sodan ajan puolustusvoimissa
 - ylentämisestä nykyiseen tehtävään on kulu-
nut vähintään 5 vuotta
 - ylennettäväksi esitettävä on edellisen ylennys-
tyksen jälkeen osallistunut jatkokoulutukseen. Tämän edellytyksen on täyttyävä silloinkin, kun kertausharjoitusten ja niihin rinnastettavan koulutuksen vuorokausimäärät muuten mahdollistaisivat ylentämisen.

Miehistökoulutuksen saanut voidaan kertausharjoitusten perusteella ylentää alikersantiksi (7 vrk). Reservin aliupseeriksi koulutettu voidaan ylentää kersantiksi (10 vrk), ylikersantiksi (20 vrk), vääpeliksi (40 vrk) sekä erityisansioista pääesikunnan luvalla sotilasmestariksi. Upseerien koulutusvaatimukset ovat seuraavat: luutnantti 10 vrk, yliluutnantti 30 vrk ja kapteeni 60 vrk. Majuriksi upseeri voidaan ylentää, jos hänen sodan ajan tehtävänsä edellyttää majurin sotilasarvoa. Erityisissä poikkeustapauksissa voidaan reservin upseeri ylentää everstiluutnantiksi. Esiupseerin arvoon ylentäminen edellyttää yleensä korkeakoulututkintoa. Aliupseerit ja miehistön ylentää sotilasläänin komentaja, upseerit tasavallan presidentti.

Kertausharjoituksiin rinnastettavaksi hyväksyttyä koulutusta voidaan ylentämisen pe-

rusteeksi laskea yhteensä enintään 25 vuorokautta.

Pääperiaatteet vastaavuuksien määrittämisessä ovat seuraavat:

- va-palvelus tai määräaikainen palvelu-/virkasuhde: 1 kk = 5 vrk
- YK-palvelus: 1 kk = 5 vrk. Mahdollistaa yhden ylennyksen reservissä.
- vapaaehtoiset harjoitukset: harjoitusvuorokaudet
- maanpuolustuskurssi: kurssipäivät. Ylennys tällä perusteella.
- kansalaisen turvakurssi (40 t): 2 vrk
- valmiuskurssi (50 t): 5 vrk
- erikoiskurssi (40 t): 7 vrk
- lisäkurssi: kertausharjoitukseen rinnastetaan ne vuorokaudet, joiden aikana annetaan vähintään 8 tuntia sotilallista koulutusta.

Erityisissä tapauksissa voidaan henkilö ylentää maanpuolustuksen edistämiseen liittyvien lisäansioden perusteella. Sama lisäansio voidaan katsoa ylentämisperusteeksi vain yhden kerran.

Lisäansioita ovat esimerkiksi:

- osallistuminen sotaan rintamajoukoissa
- upseerin tai opistoupseerin virkatutkinnon suorittaminen
- pitkäaikainen ja tulokellinen toiminta maanpuolustusjärjestöissä.

Rokulin kuulumisia

Kevätsiivoustalkoot Rokulissa la 10. 6. -95 aamusta alkaen, samalla karsimme ran-
koja. Kaikki innokkaat työtä pelkäämättö-
mät kerhon jäsenet kirveineen, vesureineen
mukaan.

Tiedustelut ja mahdolliset kyytivaraukset
ilt. p. 337 055/Risto.

Oulun RUN r.y:n kuulumisia

Maanpuolustustyö on ollut tärkeällä sijalla toiminnassamme tänäkin keväänä. Useita jäseniämme osallistui 24.-26. 2. Hiukkavaarassa koulutuspäällikkö Pentti Leikaksen tunnetulla asiantuntemuksella johtamaan kurssiin "Johtaminen poikkeusoloissa". Saimme tärkeää tietoa asiasta.

Tärkeä tapahtuma oli yhdistyksemme 45-vuotisjuhla, jonka pidimme omassa keskuksessamme ravintola Franzénissa 7. 3. Ohjelmasta mainittakoon: tervehdyssanat Ulla Kampman, runonlausuntaa Arja Vuori ja Kaija Haapala, Ulla Kampman oli koonnut jäsenten lottamuisteluksia. Yhdistyksen kunniajäseniksi nimettiin seuraavat perustajajäsenet: Ester Blässar, Irja Kuusisto, Annikki Nikander, Aili Nurmiala, Kerttu Pasanen, Salme Rahikkala, Inkeri Rajakaltio ja Paula Rounaja. Yhdistyksen historiikin oli laatinut Ulla Kampman: Noin 30 aktiivista isännöimään ystävää kokoontui Arinan kabinettiin perustamaan yhdistystämme (res.ups. vaimoja ja morsiamia). Kantavia voimia alussa olivat Arvo ja Mandi Alanne. Mandi Alanne oli ensimmäinen puh.joht. 11 vuotta ja sitten kunniapuh.joht. Juhlamme päättyi tunnusvirteemme 581.

Muita tärkeitä tapahtumia ovat olleet mm. oman lipun hankinta, joka pantiin alulle 1988. Lippu vihittiin 40-vuotisjuhlassa 17. 3. -90. Oulun RUN-yhdistys on rekisteröity 28. 7. -82. SRUN-liitto perustettiin 27. 9. -87. SRUN-liiton Pohj.-Pohj. piiri 26. 10. -85.

Kevään muusta toiminnasta mainittakoon: SRUN-kevätiliittokokous oli Lapualla 22. 4. Mukana monta jäsentämme. Yhteisiä jäseniltoja on ollut mm. Res.Aliups. Naisten kanssa (17. 1. ja 25. 4.). 7. 2. kamarineuvos Atte Kalajoki piti mielenkiintoisen esityksen marsalkka Mannerheimista.

Toimintamme on ollut vilkasta ja jäljellä on vielä retki Rokualle.

Hyvää kesää toivottaen

Ulla Kampman, puh.joht.

Oulun RUN r.y:n hallitus v. 1995:

Ulla Kampman, puh.joht. (puh. 311 5987); Arja Vuori, varapuh.joht.; Kanerva Laitinen, siht.; Sirkka Huovinen, tal.hoit.; jäsenet: Paula Havana, Pirra Jounela, Leena Laitinen ja Jaana Reinikainen. Kunniapuh.joht. Ilona Salonen.

Oulun reserviläisurheilijat

Pistooliampumahiihdon mestaruuskilpailut Sankivaarassa 4. 3. 1995.

Sää: pilvinen, lämpötila: ± 0 , keli: hyvä.

Tulokset:

35 v: Harri Sirkkavaara (hiihto 33,26, sakot 5) 38,26.

45 v: Veikko Säkkinen (23,36, 44) 27,36.

50 v: Hans Westerholm (23,27, 9) 32,27, Matti Pohjosenperä (27,44, 5) 32,44, Seppo Koivumaa (36,10, 9) 45,10.

65 v: Aarne Taipaleenmäki (19,59, 9) 28,59, Pauli Moisala (29,57, 8) 37,57.

Aikaa otti Seppo Matilainen.

P-P:n piirinmestaruusilma-asekilpailut 14. 1. 1995 Oulu

Ilmakivääri

Y60: 1. Väinö Manninen, ORUK 333, 2. Juhani Paakkola, KiiResUps 307, 3. Pentti Vähäviuhu, OuResAu 169.

Y70: 1. Ossi Lauste, ORUK 350, 2. Erkki Järvelä, ORUK 288, 3. Unto Paasio, ORUK 261, 4. Erik Päiväranta OuResAu 221.

Ilmapistooli

Y: 1. Seppo Salmenkaita, ORUK 567, 2. Jukka Sänsalmi, OuResAu 553, 3. Raimo Heikkinen, ORUK 531.

Y60: 1. Juhani Paakkola, KiiResUps 351, 2. Väinö Manninen, ORUK 329, 3. Pentti Vähäviuhu OuResAu 293.

Y70: 1. Ossi Lauste, ORUK 341, 2. Erkki Järvelä, ORUK 290, 3. Unto Paasio, ORUK 267, 4. Erik Päiväranta, OuResAu 243.

HUOMAA ➔

Onko osoitteesi tässä oikein?
Elei, ilmoita vanha ja uusi osoite kerhon jäsenasiain sihteerille: Pasi Inkamo, p. 342 658, Alppitie 5A5, 90530 Oulu.

0569402
PAKONEN SEPPÖ
LIISTETIE 7B

90650 OULU 65

ROKULI

OULUN RESERVUUPSEERIKERHON MAJA ROKUALLA

AVAIMET JA VARAUS:

Varauskirja osoitteessa
Oulun Kauppakamari, Ojakatu 2,
puh. 311 6927/neiti Ulla Kangas.

**HIHTOKAUTENA 15.2.-15.4.
HINTOIHIN 50 % KOROTUS**

OULUN RESERVUUPSEERIKERHON MAJA ROKUALLA

MAKSUT:

KOKO ROKULI
30,- henkilö/vrk, 20,-/pv
250,- ryhmä (10 henk.)/vrk.
150,-/pv
RANTAMAJA
20,- henkilö/vrk, 10,-/pv
100,- ryhmä/pv
SAUNAN LÄMMITYS 15,-/kerta

PERUSKALLIOMME – MAANPUOLUSTUS

AD-REX OY
KATRI ANTELL OY
RAKSILAN APTEEKKI
FINNAIR OY
NESTE KIDE OY
INSINÖÖRIRAKENTAJAT OY
INSTSTO P HEIKKILÄ KY
INSTSTO PÖYSÄLÄ & SANDBERG OY
KIRJAPAINO OY KALEVA
KEMIRA OY
MERCUM FENNICA

MATKATOIMISTO KALEVA
OULUN KAUPPAKAMARI
POHJALAINEN OY
POHJOIS-SUOMEN MESSUT
POHJOLAN VOIMA OY
POHJOLA-YHTIÖT
RAKENNUS-ASTRUM OY
TAPIOLA-YHTIÖT
TURUN KULTASEPPÄ OY
VAATEHUONE 21

REOLE

JULKAISIJA: Oulun Reservuupseerikerho r.y.

PÄÄTOIMITTAJA:

TOIMITUSSIHTEERI:

TOIMITUSKUNTA:

Seppo Matilainen, työ 372 437, koti 552 1262

Pekka Koivisto, työ 537 7328, koti 331 588

Pasi Paloheimo, koti 311 7183

Paavo Linsuri, työ ja koti 349 996

Esko Luoma-aho, työ 537 7352, koti 334 198

Pentti Siurua, koti 372 811

Juha Myllymäki, koti 530 1333